

maa dette synes mig saa meget mindre holdbart. De Indvendinger, som navnlig det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) har fremført mod Fradragsreglerne i § 6, gaa væsentlig netop ud fra det, at da vi her ville indføre en ligelig, ensartet og konsekvent Beskatning af alle faste Ejendomme i Landet, saa kunne disse forskellige Fradragsregler for det ene og for det andet ikke anerkendes som principmæssig forsvarlige. Men jeg bestrider, at der med de Ændringer, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller sammen med hele det øvrige Udvalg have stillet, længere kan være Tale om en ligelig og ensartet Beskatning af alle faste Ejendomme. I øvrigt maa der til Begrundelse af de Fradragsregler, der ere foreslaaede i § 6, gøres ganske det samme Synspunkt gældende som det, der har været bestemmende f. Eks. med Hensyn til Spørgsmaalet om Fradrag i den skattepligtige Indkomst, Fradrag for Børn osv. Det bestemmende er Hensynet til at lette de Skatteydere, som have mindst Raad, maaske slet ikke Raad til at betale direkte Skat, og at der skulde være noget irrationelt eller urimeligt heri, kan jeg ikke erkende. Jeg vilde end ikke kunne erkende det, selv om der var Tale om at gennemføre en virkelig rationel, konsekvent Grundskat i streng Forstand. Jeg kan ikke indse, at dette at give Lettelse af personlige Hensyn, i Betragtning af Skatteyderens Mangel paa Evne, vil kunne anføres som et Brud paa Princippet i Skatten. Det er ud fra Synspunkter, som er Skatteprincippet uvedkommende, at disse Undtagelser gøres. Naar det samme ærede Medlem — for at blive her ved, jeg kan gerne nævne det med det samme — i øvrigt drager i Tvivl, hvorvidt de Fradragsregler, som ere fastsatte med Hensyn til Bygninger, ville være i Stand til at naa Maalet, nemlig at lette Stillingen for Lejerne, saa tror jeg, at det ærede Medlem ikke har Ret heri. Det ærede Medlem sagde: Naar der er opført en Kaserne, som er lejet ud til Arbejdere, vil man saa tro, at Ejeren, fordi han bliver fri for at betale Ejendomsskyld, derfor vil leje sine Lejligheder en eneste Øre billigere ud? Jeg svarer dertil: Nej, det vil han ganske sikkert ikke gøre, hvis den Kaserne, han ejer, er den eneste; men naar der ved Siden af kan opføres en ny Kaserne af en anden Bygmester, saa vil Fritagelse for Skatten utvivlsomt komme til at give sig Udslag ogsaa i Nedsættelse i Lejen. Jeg skulde ogsaa tro, at den Bestemmelse, som indeholdes her i Lovfor-

slaget, og som gaar ud paa at sætte Fritagelsen i Forhold til Lejens Størrelse i Modsætning til den Regel, der er gældende ved Fritagelserne i den nuværende Bygningsafgift, hvor Lettelserne ere satte i Forhold til Lejlighedernes Kvadratindhold, jeg skulde tro, siger jeg, at denne ny Bestemmelse er gunstigere, fordi den ikke indeholder en umiddelbar Opfordring til at klemme Lejlighederne ned til det mindst mulige Areal. Det vil ganske vist gælde om at holde Lejlighederne inden for saadanne Grænser, at de kunne lejes ud til den Værdi, hvoraf Fritagelsen er betinget; men Bestemmelsen, tror jeg, vil virke mindre direkte uheldig med Hensyn til Byggemaaden, end det maaske er Tilfældet efter de nuværende Regler. — Altsaa, Ændringsforslaget under Nr. 2 og de Bestemmelser, der knytte sig dertil, anser jeg ikke for heldige. Jeg mener ubetinget, at Princippet i Regeringsforslaget er det rigtige, naar vi overhovedet ville indføre en Statsskat af denne Art. Men jeg gentager tillige: Lovforslaget bliver for mig ikke ubrugeligt derved, det bliver kun mindre godt, end det ellers vilde være. — Ændringsforslaget under Nr. 3 behøver jeg ikke at udtale mig nærmere om, derimod maa jeg med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 4 sige, at dette Forslag maa jeg meget bestemt fraraade. Det drejer sig om de Regler, der skulde være at følge ved Vurdering af Skovejendomme, og dette Ændringsforslag Nr. 4 genfindes uforandret som en Del af Ændringsforslaget Nr. 5, der er foreslaaet af Mindretallet. Jeg skal herom bemærke, at der overhovedet med Hensyn til Vurderingen af Skovejendomme til Ejendomsskyld, er kommet en Række Bekymringer til Orde, som efter min Opfattelse ere meget overdrevne. Lad saa være, at Vurderingen af en Skovejendom kan frembyde sine Vanskeligheder. Det bestrider jeg ikke, men jeg betvivler, at Vurderingen af Skovejendomme gennemgaaende vil være vanskeligere end f. Eks. Vurderingen af industrielle Ejendomme. Jeg skulde tværtimod tro, at Vurderingen af industrielle Ejendomme i mange Tilfælde vil frembyde langt større Vanskeligheder, end Vurderingen af en Skovejendom i Reglen frembyder. Alligevel er det ikke fundet nødvendigt at træffe særlige Kauteler med Hensyn til Vurderingen af industrielle Ejendomme, ud over den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 9, og som gaar ud paa, at ved Vurdering af Skovejendomme og industrielle Ejendomme kan sagkyndig Medhjælp tilkaldes. Nu er